

Válka na Ukrajině v roce 2024: Co se stane teď?

NI nationalinterest.org/feature/ukraine-war-2024-what-happens-now-208218

28. prosince 2023

Co když bude brzy z Washingtonu přicházet malá nebo žádná pomoc Ukrajině? Co to znamená pro Kyjev v roce 2024? Co to znamená pro Rusko?

Odpovědi na tyto otázky závisí na tom, co si člověk představuje pod pojmem „v nejbližší době“. Zdá se, že velká část západního komentátoru předpokládá to nejhorší a že americká pomoc zcela vyschne. Takový scénář je ale nepravděpodobný. Bílý dům musí nadále financovat Ukrajinu a Kongres musí omezit příliv imigrantů. Navzdory pozdvižení a bití do prsou je kompromis téměř nevyhnutelný, protože žádná ze stran nechce „ztratit Ukrajinu“ nebo selhat „zastavit záplavu“ imigrantů ve volebním roce. Jedinou otázkou je, zda se financování obnoví za několik týdnů nebo měsíců.

Vzhledem k těmto okolnostem je strategie Kyjeva jasná: pokračovat v tom, co dělal, velmi efektivně. To znamená degradovat ruské námořnictvo, letectvo, dopravní síť a strategickou infrastrukturu a způsobit ruským vojákům vysoké ztráty.

Realita je taková, že ukrajinská protiofenzíva drmolila téměř od samého začátku. Není to tak, že by Ukrajinci posledních pár měsíců neúnavně útočili a před pár týdny si náhle uvědomili (když generál Valerij Zalužnyj otevřeně mluvil o „patové situaci“), že nedělají žádný pokrok. Naopak, Ukrajinci již dávno zaujali stejné obrané pozice, jaké doporučovali západní politici a analytici. Ruská strana útočila podél velké části fronty a současně se zapojila do taktiky lidských vln, která přinesla jen málo územních zisků a obrovské ztráty.

Skutečnou otázkou není, zda Kyjev může pokračovat v tom, co dělal – protože odpověď zní ano –, ale zda to dokáže Moskva. Putinovi je údajně lhostejné, kolik mladých Rusů je nuceno zemřít v jeho nesmyslné válce. Stále však přibývá důkazů naznačujících, že Rusy stále více trápí dopad války na jejich životy a na životy jejich otců, synů a manželů na frontě. Podle ruského experta Paula Gobleho „Prezidentská administrativa nyní dostává více než 100 000 dopisů měsíčně adresovaných Putinovi, které se dotýkají nepříznivého dopadu války na Ukrajině na obyčejné Rusy.

Ženy protestují proti tomu, že jejich muži nemají dovolenou. Vojáci dezertovali. Oběti jsou mimořádně vysoké a pravděpodobně se zvýší nyní, když Ukrajina přijímá defenzívnější strategii. Spotřební ekonomika – na rozdíl od militarizované ekonomiky – zažívá negativní růst a velmi vysokou inflaci. Významná část ruské elity je zjevně nespokojená s Putinovou válkou. Chloubou místa musí být generálové, jejichž druhá nejlepší armáda na světě se stala druhou nejlepší

armádou na Ukrajině. Byli to oni, kdo možná věděl o nešťastném červnovém pokusu o převrat Jevgenije Prigožina, ale neudělali pro jeho zastavení mnoho.

Navíc se zdá, že Putinův nimbus síly slábne. Šířily se fámy o tom, že ho na veřejných vystoupeních nahradili dvojníci. Jeden ruský profesor, Valery Solovey, neuvěřitelně tvrdil, že Putin zemřel koncem října. Ani jedna z těchto zpráv není pravdivá, ale jejich šíření ukazuje, že Putinova pozice je mnohem nejistější, než by nás jeho akolyté přiměli věřit. Putin samozřejmě vyhraje prezidentské volby 17. března s drtivou většinou, ale toto vítězství se může ukázat jako Pyrrhovo. Znovuzvolení učiní Putina jediným vlastníkem války a jejích žalostných dopadů na obyčejné Rusy.

Bude Putin povzbuzen k hledání průlomu? Pokušení bude velké. Koneckonců, Západ je zmatený, co dělat dál, a Washington váhá s pomocí. Putin si mezitím musí uvědomit, že nějaké vítězství by mohlo udělat zázraky s jeho zhoršující se domácí pozicí.

Kdyby to zkusil, Ukrajina a Západ by si měly mnout ruce slastí. Faktem je, že ruské ozbrojené síly nejsou v pozici, aby provedly megaofenzivu, a ještě méně v pozici, aby ji provedly úspěšně. Ukrajina může přijít o nějaké území, ale ruské ztráty na personálu, tankech a dalším vybavení budou strašlivé. Ani Putin a jeho propagandisté nebudou schopni přesvědčit Rusy, že takový výsledek se rovná drtivé výhře.

Porážky ve válkách často přinesly významné změny — v Rusku i jinde. Krymská válka vedla ke zrušení nevolnictví; rusko-japonská válka přinesla demokratické reformy; První světová válka ukončila carský režim; porážka v Afghánistánu usnadnila perestrojku.

Rusko by mohlo být snadno další, pokud by Putin rozhodl, že nazrál čas na totální útok v roce 2024.

o autorovi

Dr. Alexander Motyl je profesorem politologie na Rutgers-Newark. Specialista na Ukrajinu, Rusko a SSSR a na nacionalismus, revoluce, impéria a teorii, je autorem 10 knih literatury faktu, včetně Pidsumky imperii (2009); Puti imperii (2004); Imperial Ends: The Decay, Collapse, and Revival of Empires (2001); Revoluce, národy, říše: Koncepční limity a teoretické možnosti (1999); Dilemata nezávislosti: Ukrajina po totalitě (1993); a Obrat doprava: Ideologické počátky a vývoj ukrajinského nacionalismu, 1919–1929 (1980); editor 15 svazků, včetně Encyklopedie nacionalismu (2000) a Čtenář holodomoru (2012);

a přispěvatel desítek článků do akademických a politických časopisů, novinových stránek a časopisů. Má také týdenní blog „Ukraine's Orange Blues“.

Kredit obrázku: Hlavní obrázek je Creative Commons. Intextový obrázek je ze Shutterstocku.

S-70 Okhotnik-B: 5 důvodů, proč NATO nenávidí nový ruský stealth dron
